

Adrian Hughes fortæller om familien i erindringsbogen, *Mors Dreng*.

Familiekrønikens rædselskabinet

Anne Katrine Bagai

Da Adrian Hughes' mor, Jette Dreyer, dør, efterlader hun et afskedsbrev, der starter med praktikaliteter og ender som en rasende tilsvining af alle sønner. Afskedsbrevet bliver startskuddet til en undersøgelse af hele familiens historie og senere til podcasten *Mors Afskedsbrev*, årets podcast i 2021. En poetisk tidsmaskine, med hæse interviews og en perfekt balanceret lydside.

Adrian Hughes' erindringsbog *Mors Dreng* fortsætter fortællingen og tager os på tur i 20'erne, i selskab med farfaren, den landskendte overklasse-arkitekt Thorvald Dreyer, der mildt sagt har mystiske familieforhold. Men turen er en blandet fornøjelse. Selvom der fortælles billedrigt, dygtigt og uddybende om familiekonflikten, føles det som om, bogen forhaster sig og lader tre temaer – mytomani, kollektiv familieerindring og historisk indblik – kæmpe om pladsen.

Læseoplevelsen er stærkest der, hvor fortælleren slipper rattet og sår tvivl om kolde fakta. Sidst i bogen interviewer Adrian Hughes sin far om nogle af fortællingens vigtigste detaljer. Dem kan faren dårligt huske. Familiefortællingen er skrøbelig, fordi vi kun har os selv. Den skrøbelighed er bogens største force.

Og hey, i øvrigt. Hvor meget af det, vi selv fortæller om vores familie, er egentligt sandt?

BOG: *Mors dreng*

Forfatter: Adrian Hughes

Forlag: Gyldendal, 2022